

Magyar

Temetkezés

KEGYELETI
SZAKMAI KIADVÁNY

IV. évfolyam 2. szám
2006. július

◆ *Keletfa*

Minőség és tradíció

F-800

felnyitható tetővel

H-4405 Nyíregyháza,
Lujza u. 6.
Tel.: 06 (42) 460-782
Fax: 06 (42) 460-783
www.keletfa.hu

Kedves Olvasó!

Lapunk nyári száma – amint Ön is tapasztalja – némi késéssel jelenik meg. A szabadság, a pihenés a feltöltődés ideje alatt nehéz volt a sokfajta információt, eseményt „összeterelni,” annak ellenére, hogy híreink, eseményeink a kegyeleti szakmában szép számmal voltak az elmúlt negyedévben is.

A IX. „Temetőkert Konferencia és Kegyeleti Szakkiállítás”, amely Kaposvárott került megrendezésre, nagyszámú és aktív közönséget vonzott, amely egyrészt a kiváló szervezőnek, másrészt a remek előadásoknak és témaválasztásoknak volt köszönhető.

Az OTEI ülésen új vezetőségről szavazott a közgyűlés, melyről Marján Tibor írását olvashatják.

Felejthetetlen és megrendítő útról számol be Puskás Béla, aki Rudkinóban és Voronyezsben járt, s ahonnan fájó, magasztos valamint megnyugtató emlékekkel és képekkel tért haza.

A Pécsi Temetkezési Vállalat irodaházának felújításáról, annak felavatásáról Nyakas László írt tudósítást.

A Temetőkertészet jövőjéről, a fiatalágnak, a szakma iránti érdeklődéséről szól, Lőrincz Erika főiskolai hallgató levele.

Szokásos sorozataink ebben a számban sem maradhatnak el: „Múlt és emlékezet” sorozatunkban Munkácsy Mihályról, „Műemlék temetők” sorozatunkban Mohácsról ír mindkét sorozat szerzője Puskás Béla.

A kegyeleti szakma apró ám igen fontos híreit szintén Puskás Béla kötötte csokorba, és illusztrálta képekben.

A nyárra való tekintettel, egy kis kedveskedéssel is szolgál jelen számunk, egy egész oldalon keresztül vidám sírfeliratokat olvashatnak, melyeket Nácsa János fejfagaragó gyűjtött.

Kedves Olvasó!

A nyár hátralévő részében kívánok - szerkesztőtársaim nevében is - kellemes pihenést, jó feltöltődést, kikapcsolódást, valamint továbbra is sikeres üzletmenetet, magánéleti boldogságot.

Sas Erzsébet
főszerkesztő

A Temetőkertészek és Fenntartók Egyesülete
által szervezett
TEMETŐKERT 2006
Konferencia és Kegyeleti Szakkiállítás 2006 Kaposvár

Tartalom

<i>OTEI ülés 2006. május 10.</i>	4-5. oldal
<i>„Műemlék temetők”</i>	
<i>Nemzeti emlékhely - Mohács</i>	6. oldal
<i>Temetőkert 2006 - Konferencia és Kegyeleti Szakkiállítás - Kaposvár</i>	7-11. oldal
<i>Hírek, események</i>	12-13. oldal
<i>Lőrincz Erika levele</i>	
<i>A magyar temető kultúra épülésére és gazdagítására</i>	15. oldal
<i>Emléktúra a Don-kanyarba</i>	16-18. oldal
<i>„Múlt és emlékezet”</i>	
<i>Világhírű festők - Munkácsy Mihály</i>	20. oldal
<i>Régi humoros sírfeliratok</i>	21. oldal
<i>Megújult a Pécsi Temetkezési Vállalat irodaépülete</i>	22. oldal

Magyar Temetkezés Kegyeleti Szakmai Kiadvány
Megjelenik negyedévenként
Az Országos Temetkezési Egyesület és Ipartestület lapja.

Felelős kiadó: Simóka Kálmánné dr. az OTEI Elnöke 1086 Budapest, Fiumei út 16.

Szerkesztőség: Panteon Kegyeleti Szolgáltató Kft. Szekszárd, Alkony utca 1. Tel.: 74/511-755, Fax: 74/511-756, E-mail: szekszard@panteon-temetkezés.hu

A szerkesztő bizottság tagjai: Kovács Krisztina, Marján Tibor, Nyakas László, Puskás Béla

Főszerkesztő: Sas Erzsébet - Telefon: 06-20/5-749474 - sastoll@t-online.hu

Címlapfotó: Jantner László

Nyomda: Kerényi Nyomda Kft. Szekszárd, Epresskert u. 3. Tel: 74/413-501 E-mail: kerenyiz@kerenyiz.axelero.net - **Felelős vezető:** Kerényi Zoltán

OTEI ülés 2006. május 10.

Az Országos Temetkezési Egyesület és Ipartestület a fenti időpontban tartotta éves rendes közgyűlését, mely a 2005. évet volt hivatott lezárni és a 2006. év munkáját kijelölni, gazdálkodási sarokszámait jóváhagyni.

A közgyűlés anyagát, melyben a napirendek írásos bemutatása is szerepelt -mellékleteivel együtt- minden tagtársunk megkapta. Ezért én inkább a közgyűlésről kicsit szubjektívebben adnék számot.

Sajnos az egyesületünk tagjai a vártnál kisebb létszámban jöttek el a közgyűlésre. Azonban a társult egyesületeket is figyelembe véve (Dunántúli, Dél -Dumántúli, Dél-keleti, Középmagyar Temetőkertészek) elmondhatjuk, hogy a temetkezési szakma jórésze képviseltette magát ezen a fontos eseményen.

2005-ben a legfontosabb kérdés a tagok számára a gépkocsi besorolásának kérdése volt, hiszen mind a beszerzés áfája, mind az egyéb el nem számolható költségek jelentős terhet róttak a vállalkozásokra.

Mint Simóka Kálmánné dr. elnöksasszony, mint dr. Ladócsy Géza alelnök úr valamint Puskás Béla elnökségi tag sokat tett ez ügyben és az kiadványunkon keresztül folyamatosan tájékoztatták tagjainkat az aktuális helyzetről, de kis képzelettel élve, a költségvetés feneketlen gyomrát nem sikerült elkerülnünk.

Adalék még az ügyszöghöz, hogy az EU-ban is a magyarhoz hasonló szabályozás van életben.

Vizsont sikerült a normaalkotókat meggyőzni egy fontos kérdésben: a koporsós temetésekhez elkészített sírok mélységének ügyében. Ennek az ügynek a koordinátora Nagy Gábor volt, s nagy segítséget nyújtott az alapos érvelésünkhöz Boros Árpád precízen elkészített anyaga is.

2005-ben is színvonalas volt a TEMEXPO kiállítás Nyíregyházán, Szekrényes András szervezésében.

Sajnos az időpont ballagásokkal való találkozása miatt a kisebb temetkezési cégek nem tudtak eljönni a gyártók által várt számban.

Pécsett került sor Petrich Csaba szervezésében a szakmai vetélkedőre. Kitűnően szervezett, ötletes, nagy sikerű programon vettek részt a csapatok. A Vas megyei csapat szerezte meg az elsőséget, nagy küzdelemben az FTI csapatával.

2005. év nagy eredménye, hogy a hosszú évekig vitatott téma (kell újság, nem kell, ha kell milyen pénzből, mennyiért, milyen színvonalú?) úgy tűnik, nyugvópontra kerül.

A Magyar Temetkezés című OTEI újság ugyanis színvonalasan, jó minőségben ad negyedévente tájékoztatást és információkat tagjainknak.

Gazdaságilag sem kell szégyenkeznünk - ezért köszönet a folyamatosan hirdető nagyobb kellégyártóknak és kereskedőknek - a lap minimális összegbe kerül az OTEI-nek.

Ezúton is felhívnanék a kegyeleti szakma valamennyi ágában tevékenykedő munkatársunk figyelmét arra, hogy ha érdeklődésre számot tartó anyaggal, információval, képpel, ötlettel rendelkezik, juttassa el azt a szerkesztőbizottsághoz, hogy az újságunk minél változatosabb, érdekesebb és folyamatosan aktuális legyen.

Simóka Kálmánné dr. elnöksasszony beszámolóját és a 2006. évi munkatervet a jelenlévők egyöntetűen megszavazták.

Ezután került sor egy másik fontos napirendi pontra: a tisztújításra, hiszen az elnökség 4 éves mandátuma lejárt.

A Pölczman Árpád vezette jelölőbizottság (Éber Istvánné és Nikolits Ágnes tagok) komolyan vette feladatát és alapos előkészítéssel állított jelölteket.

Alapszabályunk értelmében még érkezett javaslat elnökségi tagok személyére.

Összességében a közgyűlés az alábbi jelöltek közül választotta: **Simóka Kálmánné dr.** elnök, **Puskás Béla** elnökhelyettes (itt kell megjegyezni, hogy sajnos dr. Ladocsy Géza alelnök úr sajnos nem jelent meg a közgyűlésen, így nem volt sem jelölhető, sem választható, pedig a jelölőbizottság mindent megtett a jelölése érdekében).

Elnökségi tagnak az alábbi személyekre érkezett javaslat: **dr. Andor Ferenc, Boross Árpád, Nyakas László, Marján Tibor, Petrich Csaba, Tóth István, Varga József, Szekrényes András, Balogh Károly, Dobos János, Nagy Gábor.**

A megmérettetést az 5 elnökségi helyért 11-en vállalták.

Elnöki és elnökhelyettesi tisztségre nem volt többes jelölés.

A választás az alábbi eredményt hozta: Az OTEI **elnöke** a következő 4 éves ciklusban ismét **Simóka Kálmánné dr.** maximális szavazattal, **alelnöke Puskás Béla**, maximális szavazattal.

Az elnökségi tagok szavazatai pedig az alábbiak szerint alakultak: **Petrich Csaba 26, Nyakas László 22, Marján Tibor 22, dr. Andor Ferenc 20, Tóth István 18** szavazatot kapott. Így ők lesznek az elnökség tagjai az elkövetkezendő 4 évben.

A kegyeleti szakma nevében gratulálunk a megválasztott új tisztségviselőknek, munkájukhoz sok sikert, erőt, egészséget kítartást kívánunk! Minden tudásukkal képviseljék e szép, de nehéz szakmát!

Marján Tibor

„Műemlék temetők“

Nemzeti emlékhely: MOHÁCS 1526. augusztus 29.

Ami az erőviszonyokat illeti, a magyarok optimális körülmények között is csak legfeljebb 50-60 ezer katonát tudtak kiállítani, míg a török hadsereg létszáma elérte a 150 ezer főt. A teret nézve pedig, a magyar határvédelemnek Nándorfehérvár eleste után, már semmilyen természetes akadály vagy várrendszer nem volt, ami a török előrenyomulását feltartóztathatta volna. A csata kezdetén a magyar sereg támadásra készen állt a mohácsi mezőn: a ruméliai sereg, a hozzá beosztott 4 ezer janicsár és 150 ágyú, valamint az akindzsik velük szemben folyamatosan érkeztek a mezőre. A ruméliai sereg elkezdte a táborverést, az akindzsik pedig menetben voltak Nagy-Nyárad irányába. Bekövetkezett tehát az a helyzet, amire Tomori és vezértársai tervüket alapozták: az ellenséges hadseregnek csupán egyharmad része érkezett meg, és a többi erősen lemaradva, csak később avatkozhatott be a harcba.

A király tehát kiadta a parancsot a támadásra. A magyar jobbszárny rohama a ruméliai hadsereget érte, a gyalogságból álló közép pedig a ruméliai sereg jobbszárnyán levő janicsárság és tüzérség ellen támadt; a balszárny viszont helyben maradt.

A jobbszárny elemi erejű rohama szinte elsöpörte maga előtt a készületlen és a meglepő támadástól minden bizonnyal pánikba esett ruméliai sereget. A siker láttán, az első vonalakban harcoló Tomori futárt küldött a második lépcsőnél tartózkodó királyhoz, hogy biztos lévén a „győzelem“ hadaival csatlakozzék a támadáshoz és segítsen az ellenség üldözésében. A terv első része tehát kitű-

A belső harcokban meggyengült magyar államnak a törökkel való döntő összecsapása 1526-ban a lehető legrosszabb körülmények között került sor. A magyar állam történelmének talán legsúlyosabb politikai és gazdasági válságát élte. A háború bármelyik tényezőjét nézzük - erőviszonyokat, tér és az időt - a magyar hadsereg veresége szinte bizonyosnak látszott.

nően bevált, a győzelem mégsem lett a magyar seregé.

Ennek két meghatározó oka volt. A jobbszárny a sikeres támadása után, befejezettnek vélvén a harcot, zsákmányolni kezdett, azaz a sikert nem mélyítette tovább. A király környezetében levő urak rávették az uralkodót, hogy a magyar sereg is vonuljon táborába. Tomori értesülvén a döntésről, hátra rúgtatott a királyhoz, hogy rávegye parancsa megmáskísására. Ez meg is történt, azonban természetesen idővesztéssel járt. Ha a késedelem csak 10-15 perc volt is, ez az idő elég volt ahhoz, hogy a szultáni közép-had lemaradását behozza és beavatkozzék a harcba. Ekkor azonban magyar seregek a török sereg felével, sőt miután később az anatóliai sereg is megérkezett, egészével kellett harcolnia. A megváltozott körülmények között a győzelemre már semmi esély sem maradt.

A magyar sereg a csatában gyakorlatilag teljesen megsemmisült. Elest a király, hét főpap, 28 főúr és magas állású nagybirtokos, vagy 500 nemes és 10-15 ezer közkatona, a megmaradtak pedig a szélrózsa minden irányában szétszóródva, többé már nem alkottak ütőképes hadsereget.

Mohács történelmünk legnagyobb tragédiája volt, s következményeit népünk napjainkig szenvedni. A bukás tragikus volt, de nem volt méltatlan népünkhöz: a magyar katonák - soraik közt horvát, cseh, morva és lengyel bajtársaikkal - hősiességgel szálltak szembe a török iszonyatos túleréjével, a magyar hadvezetés haditerve kitűnő volt és azzal a győzelem, vagy - tekintve a török hatalmas erőfölényét - a döntetlenül végződő csata egyetlen esélyét játszotta meg. Mindezt tudva hajtunk fejet a mohácsi csatatéren elesett hőseinek emléke előtt.

Készült: Perjés Géza hadtörténész jegyzete alapján

Szöveg és kép: Puskás Béla

2890 - Tata
Hajdú u. 36.
Tel / Fax: 34 / 487 - 847

www.temetokert.hu

info@temetokert.hu

Temetőkertészek és Fenntartók Egyesülete

által fenntartott oldal

TEMETŐKERT 2006

Konferencia és Kegyeleti Szakkiállítás

Kaposvár, 2006. május 12.

A Temetőkertészek és Fenntartók Egyesületének szervezésében került megrendezésre Kaposvárott 2006. május 12-én az a Szakkiállítás és Konferencia, amely a kegyeleti szakma valamennyi ágát érintette, s ez az előadások magas színvonalában, a megjelentek és aktív résztvevők számában, valamint a szakkiállítás magas színvonalú megrendezésében érvényesült. A rendezvény védnöke a Magyar Kertészeti Tanács volt.

Az előadásokat, valamint az ott készült fotókat láthatja a kedves olvasó a következő oldalakon. A IX. konferencia levezető elnöke Varga József volt.

Puskás Béla, Dobos János és Varga József

A megjelenteket Szita Károly Kaposvár polgármestere a következő gondolatokkal köszöntötte:

Fenntartóként nagy a felelősségük az Önkormányzatoknak, azokkal szemben, akik már nem élnek, s azokkal szemben is, akiknek szeretteik nyugszanak a temetőben. A Kaposvárhoz

Szita Károly Kaposvár polgármestere

tartozó 10 temetőből 7 van önkormányzati fenntartásban, s az eredmények azt igazolják, hogy amíg az Önkormányzat – költségvetési keretének végessége miatt – kénytelen azt mondani, hogy ennyi összeg áll rendelkezésre, addig Puskás Béla, mint kiváló szakember és a kegyeleti szakma iránt mély-ségesen elkötelezett, lelkiismeretes vezető azt mondja kevés a pénz és harcol azért, hogy a temetők méltó helyül szolgáljanak elődeinknek. A temetők karbantartása mellett, neves kaposváriak sírjának ápolására és gondozására – amely kötelességünk – a Nemzeti Kegyeleti Bizottság is segítségünkre van. Ebben a munkában kifejtett tevékenységéért, valamint a Konferencia és Szakkiállítás megrendezéséért, szervezéséért köszönet illeti Puskás Bélát, a Somogy megyei Temetkezési Vállalat igazgatóját – monda Szita Károly polgármester, majd kérte az ország minden részéről érkezett kegyeleti szakembereket, hogy ne felejtsek el sétát tenni a temetőben, a városban, hogy lássák mit gondolnak és tesznek a kaposváriak városukért.

Dobos János a Temetőkertészek és Fenntartók Egyesületének elnöke örömet fejezte ki, hogy a konferenciára, amely az idén IX. alkalommal került megrendezésre ilyen szép számmal jelentek meg a kegyeleti szakma valamelyik ágában tevékenykedők, illetve az az iránt érdeklődők. Kitért a jelen lapunk, a Magyar Temetkezés című újság jelentőségére, arra, hogy sok szakmán kívüli is igényli az újság nyújtotta információkat, valamint arról is szólt, hogy szeretnének egy jogsegély szolgáltatást kialakítani és beindítani az Interneten.

Dobos János bejelentette, hogy megalakult az Országos Kegyeleti Alapítvány, amelynek keretén belül a Temetőkertészek pályázat útján szeretnének pénzhez jutni, s azzal elképzeléseiket megvalósítani.

Tájékoztatta a szakmát, hogy a X. Konferencia Nyíregyházán, a Temexpóval egyidejűleg kerül megrendezésre, míg a 2008-as Konferenciának Pécs ad majd otthont.

Juhászné Bujdosó Mária a Budapesti Temetkezési Intézet Rt. Kertészeti Osztályának vezetője szakmailag rendkívül igényes és hasznos előadást tartott.

„Uniós elvárások a temetőkertészetben” címmel tartott előadást Hegedűs Ágoston a Magyar Kertészeti Tanács elnöke.

Dr. Szakály Sándor: „Történelmi emlékhelyek és a nemzeti sírkert” címmel Dr. Katona Tamás történész távollétében tartotta meg előadását, melyben többek között az alábbiakról beszélt:

Az élőknek kötelessége foglalkozni a múlttal és megtenni

mindent neves elődeink sírjainak megóvására. Aki a múltját nem becsüli, az nem érdemeli a jövőt.

A Nemzeti Kegyeleti Bizottság egyik feladata a neves személyek sírjainak felkutatása, a sírhelyek megóvása.

A kormány felhatalmazása alapján döntött a Nemzeti Kegyeleti Bizottság a Virtuális Nemzeti sírkert létrhozásáról.

A virtuális sírkertbe bárki bekerülhet, aki megfelel azoknak a feltételeknek, amelyet a bizottság felállított.

A felvételt kezdeményezheti magánszemély, állami és társadalmi szervezet vagy önkormányzat is.

Amennyiben a Nemzeti Kegyeleti Bizottság döntött a felvétlről, a síremlék védettséget élvez, megszüntetni nem lehet, s a sírt a helyi önkormányzatnak kell gondozni.

Ezen kívül még beszélt a katonasírok védelméről, a nemzet felelőségéről az elmúlt évtizedek hallgatásáért, a tömegesen fel számolt katonasírokért.

Bejelentette, hogy a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság szeretné október 6-át Nemzeti Gyászünneppé nyilvánítani.

Pódiumbeszélgetés Felmerült kérdések a Konferencián melyekre Prutkay János adott választ

Az előadások után a résztvevők a különböző szakmai kérdéseket tették fel, amelyben viták is kialakultak. Ezen viták tisztázását viszont érezhetően a jobbítás, a törvény betartása valamint betartatása, és a temetők üzemeltetése-fenntartása körül kialakult téves nézetek tették szükségessé.

- Főállásban lehet-e mentősofőr temetkezési vállalat sorőrje?
- Nem, törvényi összeférhetlenség áll fenn.

- Szükséges-e telephely engedély a kegytárgyakkal való kereskedéshez?

- A kegytárggyal való kereskedés *nem temetkezési szolgáltatás* ezért itt nem kell telephely-engedély, míg a temetkezési felvételnél és a halott kellekkel való ellátásához igen.

- Milyen minimális távolságra kell lennie lakott területtől a halottasházaknak illetve azoknak a helyeknek ahol a halottat a temetésig elhelyezik?

- Ahol a halottat tárolják 200 m távolságnak kell lennie a lakott területhez, egyébként a fertőzés nem „közúton” terjed. Ez a távolság légvonalban értendő.

Dr. Szakály Sándor szerint elemi dolog lenne, hogy a nyilvántartásba - ahogy régen is volt - bekerüljön az elhunyt foglalkozása, hiszen aki már végzett kutatómunkát az tudja, hogy milyen értékes az utókor számára ez az adat, a „nyomozás” egyik fontos eleme.

- A kegyeleti szakmában még mindig dolgoznak olyanok, akik nem felelnek a szakma egyre magasabb kívánalmainak.

- Ez a szakma is – a feltétel rendszerek módosulásával, és a kritériumokkal – hamarosan megtisztul, s csak azok maradnak, akik valóban megfelelnek.

- A gépkocsiban szállított elhunytak számát - amit a törvény szabályoz - ki ellenőrzi?

- Az ellenőrzés az ÁNTSZ hatáskörébe tartozik.

- Mi lesz a lejárt és nem megváltott sírkövekkel? - kérdezte egy 52 éves szakmai gyakorlattal reandelkező sírkőkészítő.

- Aki megváltotta a sírkövet az rendelkezik vele. A hozzátartozó, amennyiben felszólítás után nem él ezzel a lehetőséggel, akkor a temetőfenntartó újra értékesítheti, illetve amennyiben romos állapotban van, eltávolíthatja, lebontathatja.

- Megjelent a növényvédelmi törvény módosítása, ezt követően sok probléma merült fel. Történt-e harmonizáció a temetkezési és a növényvédelmi törvény között? - tette fel a kérdést Juhászné Bujdosó Mária.

- Nem történt, a tv. az egészségvédelmi jogot, a tulajdonosi jog elé helyezi. Így pld. ahol parlagfű található - amit az önkormányzat ellenőriz - akkor büntetés jár a temetőfenntartónak. Miután az Önkormányzat a tulajdonos a temetők nagy részénél a közterületen, az utakon, a sírok között, a parkokban neki kell irtani a parlagfűvet.

Kitüntetések

A Temetőkertészek és Fenntartók Egyesületének elnöke, Dobos János, kiváló munkájuk elismeréseként kitüntetések adományozott Juhász né Bujdosó Máriának, Puskás Bélának, dr. Szakály Sándornak és Hegedűs Ágostonnak.

Puskás Béla a Konferencia és Kegyeleti Szakkiállítás szervezéséért átveszi a kitüntetést Dobos János elnöktől

Képek a Konferenciáról

Varga József levezető elnök megnyitja a Konferenciát

Dobos János bejelentette: megalakult az Országos Kegyeleti Alapítvány

A szép számmal megjelent kegyeleti szakma képviselői érdeklődéssel hallgatták az előadásokat

Képek a Kiállításról

Összeállította: Sas Erzsébet,
képek: Püspöki Edit és Puskás Bála

- • - Hírek, események - • - Hírek, események - • -

Emlékdíj dr. Andor Ferencnek

2006. március 24-én az Ostffyasszonyfai Hadifogolytemetőben járt az olasz nagykövetségről Giuseppe Pastorelli követségi tanácsos és Francesco Zumbo ezredes katonai attasé, akik elismerésüket és köszönetüket fejezték ki Dr. Andor Ferencnek a Vas megyei Temetkezési Vállalat igazgatójának azért a munkáért amelyet az elmúlt években a temető gondozása

érdekében végzett. Dr. Andor Ferenc 2006-ban a katona és hadisírok valamint a katonai emlékhelyek feltérképezése érdekében végzett munkája elismeréseként „Vitéz Both Béla emlékdíj” elismerésben részesült. A szerkesztőség nevében gratulálunk az

elismeréshez!

OTEI ülés 2006 május 10.

Az Országos Temetkezési Egyesület és Ipartestület 2006 május 10-én tartotta beszámoló és tisztújító közgyűlését. A beszámoló és a következő évi terv elfogadását követően a közgyűlés négy évre választott elnökséget melynek tagjait az őszi számunkban mutatjuk be.

Elhunyt Csapó László

2006. május 15-én elhunyt Csapó László a Békés Megyei Temetkezési Vállalat egykori főkönyvelője. Csapó László 1925. január 12-én született. 1953-ban nevezték ki a vállalat főkönyvelőjének, munkakörét - 30 éven keresztül - 1983-ig nyugdíjba vonulásáig látta el. Elismert szakmai tekintélyként fiatal munkatársait következetesen és segítő szándékkal tanította a pontos számviteli feladatok elvégzésére. A békéscsabai Ligeti sori temetőben református szerint helyezték örök nyugalomba.

Emléktábla avatás

Dr. vitéz Merész László tiszteletére avattak emléktáblát 2006. május 26-án Kaposváron.

Merész László 1915. január 17-én Kaposváron született. 1940-ben tartalékos zászlósként részt vett az erdélyi, majd a délvidéki bevonulásban. A kassai bombázást követően felállított Kárpát Csoportnál Merész László zászlós az 1. lovasdandárhoz került.

Az események, amelyek nevét ismertté tették, 1941. augusztus 6-án történtek a Bug folyó mentén, Uman község közelében. Merész zászlós felderítési feladatra kapott parancsot, melynek végrehajtása során a szervezett kötelékben lévő, jól felfegyverzett, többszörös túlerejű ellenséggel szemben bátran felvette a harcot. Váratlan akciójával óriási pánikot keltett az ellenség soraiban.

Tevékenységgel olyan harcászati sikorsorozatot indított el, amely kedvező feltételeket teremtett a beérkező csapatok támadásához.

Merész László zászlóst hőstettéért soron kívül hadnaggyá léptették elő, kitüntették a Magyar Érdemrend Nagykeresztjével és a róla készült festményt elhelyezték a hősök arcképcsarnokában. Merész László hadnagy végigharcolta a háborút, majd 1945-ben csapattestével elhagyta Magyarországot.

1947-ben Ausztráliában telepedett le, ahol 1997-ben bekövetkezett haláláig élt.

Végakarátának megfelelően hamvait szülővárosában helyezték örök nyugalomra.

Az emléktábla avatáson jelen volt Merész László fia és annak családja.

- • - Hírek, események - • - Hírek, események - • -

Hősök napja

2006. május 28-án a Hősök napján katona szertartás szerint megemlékezési ünnepségre került sor Kaposváron a Hősök templomában. A szentmisét követő ünnepségen Dr. Heintz Tamás Kaposvár Megyei Jogú Város alpolgármestere mondott lélekemelő beszédet. Az ünnepség végén állami és társadalmi szervezetek képviselői valamint magán személyek helyezték el a megemlékezés virágait a Hősök emlékművénél.

Szóróparcella avatás Kaposvárott

2006 május 30-án ökonomikus szertartás keretében szóró parcellát avattak Kaposváron a Nyugati temetőben. A száraz szórásra alkalmas berendezés avatása során valóságos szórásra is sor került. Dr. Farkas Edit Kaposvár Megyei Jogú város aljegyzője avató beszédében hangsúlyozta: „A Kaposvári temetőkben is évtizedek óta lehetőség van arra, hogy az urnákat családi sírokban, kriptákban vagy a kolumbáriumokban helyezték el. Ugyanakkor új jelenség, hogy évente mintegy 130 család viszi haza szerettei hamvait, amelyeket vagy emlékvitrinekben őriznek vagy az elhunyt kedves fája alatt helyeznek el, de itt is igény mutatkozott arra, hogy a legméltóbb helyen, a temetőben, szóró parcellában kapjanak helyet. A hamvak elszórása iránti igény kielégítése céljából a Somogy Megyei Temetkezési Szolgáltató Kft. Somogy megyében elsőként itt, a Nyugati temetőben alakította ki a szóróparcellát. A sírparcellával teljesen egyenrangú, ahol az elhunyt hamvaitól méltóképpen lehet végső búcsút venni és az elhunyt emléke előtt bárki, bármikor leróhatja kegyeletét.”

Temetkezéstechnikai bemutató

2006. május 31-én temetkezés technikai bemutatóra került sor a Pécsi Temetkezési Vállalatnál. A nagy érdeklődéssel kísért bemutatón a sírásó és szemét szállító gépek mellett az emberi erőt könnyítő kiegészítő berendezéseket valamint a temetőüzemeltetéshez nélkülözhetetlen eszközöket mutattak be.

Ülésezett az új elnökség

2006. július 5-én Tatán került sor az OTEI új elnökségének első kihelyezett ülésére. Az elnökség a napirendek tárgyalása előtt tájékoztatót hallgatott meg a társ szervezetek által delegált személyekről. Az OTEI alapszabálya alapján a Dunántúli Temetkezési Egyesület, a Dél-Dunántúli Temetkezési Egyesület, a Temetőkertészek és Fenntartók Egyesülete, a Keleti Regionális Temetkezési Egyesület és a Jász-Nagykun Szolnok Megyei Kegyeleti Szervezetek Egyesülete egy-egy főt delegálhat az elnökségbe. A napirend tárgyalása során Pölczman Árpád bejelentette a Magyar Temetkezési Kellékgyártók és Forgalmazók Egyesületének megalakulását. A bejegyzést majd az OTEI-be történő felvételt követően a Gyártók és Forgalmazók Egyesülete is delegálhat egy főt az elnökségbe.

Az elnökség korábbi döntését megerősítve állást foglalt a szakmai díj odaítélésével kapcsolatban. A díj és az oklevél elkészült. Minden évben három díj átadására kerülne sor. A díj szervezetnek és személyeknek is adható. Az első átadásra 2006-ban a Halottak napját megelőzően kerül sor. Az elnökség megbízta a Dr. Andor Ferenc által vezetett oktatási bizottságot, hogy dolgozza ki az odaítélés szempontjait és az átadás feltételeit. Az elnökség a meglévő és működőképes két bizottság mellett (oktatási és a szerkesztő bizottság) új bizottságok létrehozásáról - a javaslatok alapján - a következő elnökségi ülésen dönt.

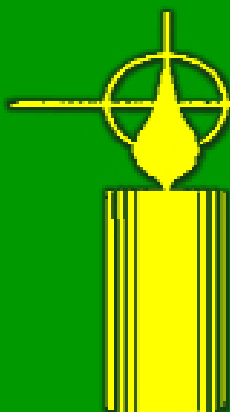
Az elnökség tájékoztatót hallgatott meg a Kaposváron a Temetőkertészek és Fenntartók Egyesület által szervezett konferenciáról és kiállításról.

Petrich Csaba a Kegyeleti alapítvány tevékenységéről adott tájékoztatást. Elhangzott, hogy az alapítvány közhasznú, a befizetett összeg csökkenti az adóalapot. Tehát gazdálkodó szervezetek is célmegjelöléssel támogathatják az alapítványt.

Dr. Andor Ferenc a továbbképzésekről, tanfolyamokról tartott tájékoztatót. Terveink szerint a kiadott tematika alapján, regionális szervezésben először Pécsen, ez év őszén kerül sor. A tanfolyam indulásáról, költségeiről, a résztvevők és az előadók köréről az elnökség folyamatosan tájékoztatja a tagságot.

Puskás Béla tájékoztatta az elnökséget a Voronyezsi - Rudkino emléktúra tapasztalatairól. Végül az elnökség hosszas vita után úgy döntött, hogy a gyártók által felvetett - az OTEI egészét érintő kérdéssről - augusztusban rendkívüli elnökségi ülésen alakítja ki álláspontját.

Összeállította: Puskás Béla

KOMFEN

**KEGYELETI TERMÉKEK
GYÁRTÁSA ÉS FORGALMAZÁSA**

TANEXPO 2006 MODENA

Európa legnagyobb temetkezési kiállításán egyedül magyar társ-kiállítóként vettünk részt! A kiállítást 15 000 érdeklődő tekintette meg.

**Béléseink kiváló minőségűek és méltán népszerűek Olaszországban is!
Jöjjön el, győződjön meg kedvező árainkról!**

**6239 Császártöltés, Bajcsy-Zs. u. 12. Telefon: 06-78/443-037, 78/543-184
Fax: 06-78/543-180 e-mail: komfen@komfen.hu**

Lőrincz Erika levele

A magyar temetőkultúra épülésére és gazdagítására

Öröndetes dolog, ha egy fiatal, - aki a kegyeleti szakma valamelyik ágát szeretné élethivatásul választani - már tanulmányai során komolyan elgondolkozik azon, hogy képzett szakemberként, mit és hogyan tudna lendíteni hazánkban a temetőkultúra területén.

A Kaposvári Kertészeti Konferencia és Kegyeleti Szakkiállítás után kapta szerkesztőségünk, Lőrincz Erikától a következő levelet, amelyben az ígéretes és ambiciózus fiatal véleményét, elképzeléseit, külföldön szerzett tapasztalatait osztja meg velünk.

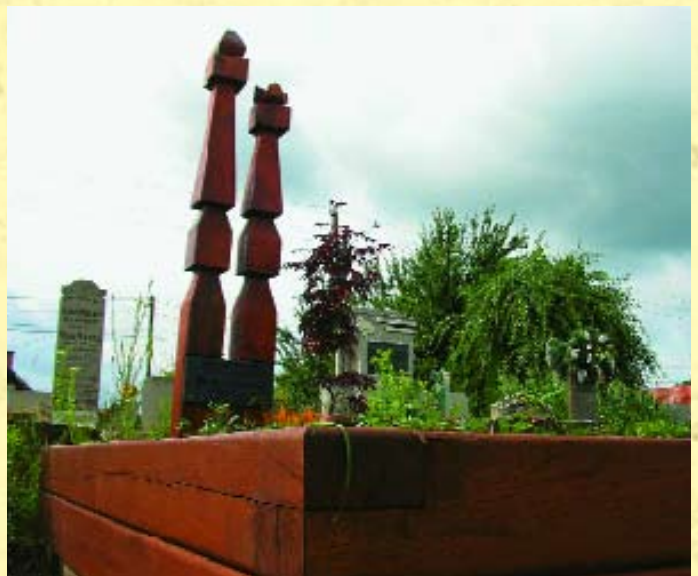
Lőrincz Erika a Kecskeméti Kertészeti Főiskola végzős hallgatója, általános kertészmérnök szakon szerez diplomát, szíve mindig is a dísznövények felé húzódott, ezen belül is a temetőkertészet felé orientálódik. Már megszerezte középfokon, a kertépítő és fenntartó, valamint a virágkötő szakmát. Tapasztalatait a Németországi Baden-Württemberg-i temetőkertészetben szerezte, - az üvegházi munkától a sírbeültetésig, a ravatalozó feldíszítésétől az emlékcsokok kihordásáig - amit itthon szeretne kamatoztatni, a magyar temetőkultúra épülésére és gazdagítására.

„Érdekes volt bepillantani a „Temetőkert 2006”-os Konferenciába. Megmondom őszintén, egy cseppet elgondolkodtam afelől, hogy amit úgy hívnak, „Temetőkert 2006” abban hogy nem szerepel a növény a természet? A rendező egyesületet is így hívják: Temetőkertészek, de hol van itt Magyarországon temetőkertész, hol van egyáltalán képzés, könyv, valamiféle olvasmány erről, hogy a hétköznapi ember is rácsodálkozhasson: „Jé, van ilyen a nagyvilágban? És már itthon is lehetséges? (Tudatosan nem szeretnék cinikus lenni, de ezt egy kicsit fájdalom: annyi év telt el az egyesület megalakulása óta és ebben a kérdésben eddigi még mindig nem változott semmi.) Közben azt is jól tudom, hogy Magyarországnak szüksége van időre, időre a változásra. Németországban is évek s évtizedek előzték meg a mostani letisztult helyzetet a temetőkert gondozása körüli kérdésben. Abban reménykedem, hogy most – uniós ország lévén – változni fog évről-évre szép lassan az emberek rálátása a dolgokra. Egy idő elteltével merik majd a szépet választani, mernek a természet egyszerűségével és szépségével élni a temetőkben is, a szeretteikre így emlékezve.

Örömmel vettem a kezembe a Magyar Temetkezés szakmai kiadványt. Jó érzés tudni, hogy a felszín alatt érlelődik valami... Elindul egy folyamat, ami idővel rendet teremt a múltra, a jelenre és a jövőre nézve az emlékezés helyének – a temetőkerteknek – méltó helyreállításában.

A Főiskolán ebben a számomra igen szép és gazdag témában fogom a szakdolgozatomat készíteni: „A tartós sírbeültetésről”. Hegedűs Ágoston segítségével és biztatására néhány típus-sír beültetését és gondozását már el is kezdtem.

Először arra vagyok kíváncsi, hogy a mi éghajlati körülményeink és talajadottságaink között melyek azok a növények, amelyek hosszú távon díszítőértékűek, szárazságtűrőek, alacsony a rájuk fordítandó ápolási munka.”

A képen látható egyes sírparcella Lőrincz Erika nagyszüleié, amelynek fakeretét és a kopjafákat öccse Lőrincz Tamás készítette. Erika talajtakaró zöld növényvel – Cotoneasterrel – ültette be, amely két év múlva összesen, sűrű és tetszés szerint nyírható lesz. A sírfelület 60-70%-át foglalja majd el, a közepébe egy amőba formába szezonális növények kerülnek beültetésre, ami színt és üdeséget visz a zöldbe, s szépen kifejezi az évszakok váltakozását, az idő múlását.

Béke poraikra...

A korábbi években többször merült fel az emléktúra szervezésének gondolata az oroszországi Voronyezsbe és a környékén lévő II. világháborús emlékhelyekre. Ebben az évben végül a kaposvári magyar-orosz baráti társaság a paksi csoport szervezésében került sor az emléktúrára.

A szervezés eredményeként végül Kaposvárról 10 fő, Paksról 32 fő indult el a hosszú útra. A Paksi csoport tagjai között jelentős számban voltak olyan orosz származású magyar állampolgárok, akik Paksen vagy a paksi erőműben dolgoztak. A paksi csoportban több olyan fiatal volt, akik vegyes orosz-magyar házasságban születtek és jól beszéltek oroszul. A fő szervező és a csoport vezetője Tánya már korábban beszerezte a vízumokat és minden szükséges engedélyt, ami az úthoz kellett. A paksiak már korábban három alkalommal jártak hasonló szervezésben Oroszországban. A paksi atomerőmű saját buszát ingyen biztosította a csoport részére. Menet közben derült ki, hogy a paksi és a voronyezsi atomerőmű között évek óta van szoros együttműködés. Magyar mérnökök többször voltak kint Voronyezsben szakmai továbbképzésen, ugyanakkor orosz mérnökök is dolgoztak folyamatosan Paksen.

Az indulást követően hatalmas felhőszakadás nehezítette utunkat. Utak helyet összefüggő vízfelület fogadott minket csak sofőrök ügyességén múlott, hogy minden gond nélkül átjutottunk Ceglédre. A határra érve barátságos határőr kétkedve fogadta Tánya tájékoztatását arról, hogy az orosz konzul közbenjárására zöldfolyosót kapunk az ukrán határon is. A viszonylag gyors átkelés után kezdtük meg utunkat Kijev felé. Sajnos az éjszaka miatt a Kárpátok bérceiből nem sokat láttunk. Monoton, fárasztó út következett, ahol az egyhangúságot csak az autóbusz gyakori rázkódása törte meg.

A fárasztó út után késő délután érkeztünk meg a Kijev melletti 30 ezer lakosú Irpiny nevű kisvárosba. A szállás, a vacsora majd az esti séta kárpótolt minket mindenért. Az alvásunkat csak az egész éjszaka a főtéren autórádiót és zenét hallgató, éneklő motorok és autók gyorsulását próbálgató helyi fiatalok reggelig tartó szórakozása zavarta meg. Igaz lelkes fiataljaink egy része csatlakozott a téren szórakozó ukrán fiatalokhoz.

Másnap reggel kijevi városnézéssel kezdtük a napot. A buszos városnézés során többek között megtekintettük az Alekszej Székesegyházat is. A város főterén hatalmas Lenin szobor előtt készítettünk csoportképet. Szerettük volna megtekinteni az Asgoldova Mogila nevű helyet. 1942-43 között magyar ellátó és egészségügyi központ működött ezen a területen. A magyar katonavezetés itt alakított ki egy magyar katonatemetőt is, amit sajnos az idegenvezetőnk tájékoztatása szerint azt elmúlt évtizedekben felszámoltak. Ma a temető helyén lakóházak és erdős terület található. Ígéretet kaptunk, arra hogy kiderítik,

hogy a magyar katonák maradványait hol helyezték el. Délután három órákor indult a csoportunk tovább az orosz-ukrán határ felé. Változatos tájakon és különböző minőségű utakon járva, gondot igazán csak az egyszemélyes WC-k miatti várakozás jelentett. Az illemhelyek minősége egyébként is gondot jelentett az Európa közepén szocializálódott utasok számára. Este 10 óra után érkeztünk meg zuhogó esőben az orosz-ukrán határra. A korábbi átkelések kellemetlenségei miatt ettől még orosz kísérőink is tartottak. A határt végül a különböző papírok kitöltése és mintegy 4 órás várakozás után átléptük. Az éjszakai utazás után helyi idő szerint 6 óra körül érkeztünk meg Voronyezs határára, ahol a Don-folyó hídján történő áthaladást követően ismét rendőri ellenőrzést kaptunk. Mindenfajta védeltségünk ellenére is ki voltunk téve a folyamatos rendőri ellenőrzésnek.

Szállásunk a voronyezsi Agrártudományi egyetem egyik szállójában volt. Vendéglátóink igyekeztek mindent megtenni értünk, mindezek ellenére a fürdés és az illemhelyek korlátozott száma és sajátos minősége okozott időnként gondot. Az elhelyezkedés és egy kis pihenő után délután az egyetem környékével ismerkedtünk. Másnap délelőtt megtekintettük az egyetemet, csoportunk egy részét a rektor és a rektorhelyettes is fogadta. A rektor helyettese Filonyenko katona és helytörténész különösen nagy érdeklődést tanúsított a II. Magyar hadsereg oroszországi szerepvállalásával kapcsolatban. A témában több könyve is megjelent már.

Délután látványos városnézésre került sor. Vendéglátóink ismerte a csoport látogatásának célját elvittek minket a helyi veteránok egyesületének múzeumába. Az egyik teremben egy helyi születésű pilótanő életét mutatták be, a pilótanő más lehetőség híján kamikáze módjára semmisített meg 1942-ben egy támadó német gépet. A másik teremben helyi jelentőségű katonatörténeti tárgyak voltak kiállítva. A tárlatvezető egy 50 év

körül férfi volt. Amikor a II. világháborús tárlóhoz ért a következőt mondta: „Voronyezs környékén a magyar katonák voltak a legkegyetlenebbek, gyerekeket gyilkoltak, nőket erőszakoltak meg, sebesült orosz katonákat dobáltak a kutakba. Nem kell azon csodálkozni, hogy a lakosság gyűlöli a magyarokat.” Mondatait döbben csend követte. Folytatódott a tárlatvezetés fokozatosan csökkenő érdeklődés mellett. A tárlatvezetés végén oda léptem a tárlatvezetőhöz és a következőt mondtam: „A történelem kötelessége, hogy igazat mondjon, Ön most nem mondott igazat. A mi felelőségünk, hogy 60 évvel a háború befejezése után a gyűlöletkeltés helyett a barátságot erősítsük.” Megvártam, míg mondataimat lefordítja, majd hátat fordítottam és ott hagytam a láthatóan megdöbbenett tárlatvezetőt. A harag és az indulat mellett némi elégtételt éreztem, de tudtam, hogy az elmúlt évtizedek alatt az orosz emberekbe sulykolt gyűlöletet pár mondattal nem tudom kitörölni.

Kedden Orlov gróf egykori lótenyésztését tekintettük meg. (ezt még a szovjet rendszer sem tudta tönkre tenni...). A ma is méltán világhírű lovakat Orlov gróf egy arab telivér és egy orosz lóból tenyésztette ki. A látványos bemutató során a csoport tagjainak lehetőségük nyílt a fogatokra és lovakra is felülni.

Szerdán került sor az Oroszországi tartózkodásunk legfontosabb napjára. A várost nyugati irányba hagytuk el, az ellenőrző ponton ismét megállították buszunkat. Utunk során tájékoztattuk a csoport tagjait a II. világháború kitörésének okairól, a

magyar szerepvállalásról, a II. magyar hadsereg szervezéséről, összetételéről, felszereléséről, a frontra történő kijutásáról, a harci cselekményekről és a veszteségek mértékéről. Először Rudkinóban álltunk meg. (2002-ben az orosz államadóság terhére itt került kialakításra a központi magyar katonatemető. Az avatásra 2003-ban a hősök napján került sor. Jelenleg 19600 magyar katona maradványai vannak eltemetve az emlékhelyen. Az egykori frontvonal - 150 km - mentén több mint 40 ezer magyar katona esett el.). A magyar emlékmű közelében kialakításra került magyar költségen egy orosz emlékhely is. A Mártírok és Hősök Közalapítvány nevében először az orosz emlékhelyen majd a magyar emlékhelyen helyeztünk el koszorúkat.

A magyar emlékhely is szépen gondozott a füves területen egymástól elkülönítve kerültek eltemetésre a különböző helyszíneken elesett magyar katonák és munkaszolgálatosok maradványai. Az emlékhelyen a gondnoki feladatokat egy nyugdíjas egykori szovjet katonatiszt látja el.

A következő állomásunk Osztrogorzsk város volt (a háború alatt magyar parancsnokság működött a városban). A helyi rendkívül gazdag - talán egy kicsit zsúfolt - múzeumban szívélyesen fogadtak.

Utunkat Rossosz városa felé folytattuk. Ebben a kisvárosban működött az olasz parancsnokság. Az olasz állam egy óvodát épített ajándékként a város részére. Az óvoda alagsorában orosz és olasz múzeumot rendeztek be. A szimpatikus idős tárlatvezető nagy szakértelemmel és lelkesedéssel ismertette az egykori és mai kiállítási tárgyak történetét, valamint a II. világháború városukat érintő eseményeit. Szavaiban nyomát sem tapasztaltuk az indulatnak, a gyűlöletnek.

Hazafelé menet még megálltunk Boldirovkában ahol megkoszorúztuk az első magyar emlékhelyen felállított kopjafát.

Csütörtökön városnézés és vásárlás szerepelt a programban. Mielőtt elindultunk ismét be kellett mennem az egyetemre Filonyenkóhoz egy megbeszélésre. A beszélgetés során kiderült, hogy velünk jön Magyarországra. Az utazás célja adatgyűjtés az újabb könyvéhez, amelyben a II. Magyar Hadsereg szerepéről is ír. Ezt az alkalmat szeretné felhasználni arra is, hogy felvegye a kapcsolatot a Kaposvári Egyetemmel.

Késő délután a csoportunk megtekintette az egyetem táncsoportjának fergeteges műsorát (a 2006-os tavaszi fesztiválon felléptek Kaposváron is).

Ezt követően gyerekek kedvéért vendéglátóink elvittek minket egy aquaparkba. Az elegáns szanatóriumba működő fürdő bárhol megállná a helyét.

Az utolsó napon végigjártam a Voronyezsi régi temetőt, ahol a bejáratnál a Kurszk tengeralattjáró négy voronyezsi áldozatának síremléke fogadott. Érdekes, sok szempontból tanulságos látogatás volt. A csoportunk részére egy különleges arborétum megtekintése szerepelt a programba, sajnos a hosszú utazás végén egy hatalmas felhőszakadás lehetetlenné tette megtekintését.

Szombaton indultunk haza. Filonyenkó jelenléte a több ellenőrző ponton átsegítette buszunkat. Kijevben éjszakáztunk a már ismert helyen. Másnap reggel indultunk Magyarország felé. Kijevet elhagyva az első ellenőrző ponton megállítottak bennünket. Az ukrán rendőr legnagyobb meglepetésünkre, arra kért minket, hogy Ungvárig vigyünk el egy rendőr századost. Az ukrán- magyar határt - a meglévő kapcsolatok felhasználásával - viszonylag gyorsan léptük át. Filonyenkót Budapesten hagyva a hétfőn reggel érkezünk meg Paksra. Filonyenkó csütörtök este érkezett Kaposvárra. Pénteki programja között szerepelt az egyetem meglátogatása, a szovjet katona sírok valamint a Hősök templomának a megtekintése, találkozó katonatörténészekkel, katonatörténeti kutatómunka.

Kép és szöveg: Puskás Béla

„BÉKE PORAIKRA!”

F & P

**TEMETKEZÉSI KELLÉKEK
FORGALMAZÁSA**

- KOPORSÓK
- FÉMBETÉTEK
- URNÁK
- SÍRJELZŐK
- TEXTIL
KIEGÉSZÍTŐK
- SÍREMLÉKEK
- MINDEN TÍPUSÚ
KÓBÓL
- MINDEN, AMI
KÓBÓL
ELKÉSZÍTHETŐ

**Kereskedelmi és
Szolgáltató Kft.
KECSKEMÉT,
Mária krt. 24.**

**+36 76 328-869
+36 30 219-7051
+36 30 967-9105**

Magyarország új, hamvasztási kellékeket gyártó társasága

JÁGER URNA

jager@monornet.hu • www.jagerurna.hu
 Érdeklődni: mobil 30/250-1874,
 tel/fax: 29/311-372

Régi, humoros sírfeliratok

Őseink nálunk sokkal bölcsőbbek voltak, számukra természetesen volt hogy az élet nagy történéseivel - még az olyan fájó dolgokkal is, mint az elmúlás - lehet humorizálni. Ezt bizonyítja Nácsa János fejfafaragó és citerakészítő mester, aki az alábbi sírfeliratokat gyűjtötte, jegyezte, restaurálta Dévaványán. Ezekből idézünk egy csokorralót.

„Itt nyugszik az én párom,
 Biz én ötet nem sajnálom!
 Kedves férjem sokat ittál,
 Részeg fejjel máshoz jártál,
 Engem mindig hanyagoltál.
 Kívántalak a fenébe,
 Sírödörnek fenekébe.
 Most az Isten megbüntetett,
 Mert a sírba letétezt.
 Túlvilágon is járj máshoz
 Kócoshajú rossz Pannához!”

„Itt nyugszik Szurok Matyi
 pusztabíró vót,
 míg meg nem hótt!”

„Itt nyugszik Balogh Sára
 Bazsó János hűtlen párja.
 Ki a férjét is megcsalta,
 A szerelmét másnak adta.
 Nem éltek ők békességben,
 Ezért halt meg hűtlenségben.”

„Itt nyugszik egy ember
 Kék ingbe, gatyába,
 Ki harminc évig volt
 Ladányinak gulyása.
 Ösmerte a falu apraja és
 nagyja
 Azért nincs a neve
 Ide kifaragva.”

„Itt nyugszik Papp Sára
 Úgy fekszik, mint vót
 Csak a fara nem jár
 Mert már hót.”

„Itt nyugszik egy borszerető
 Nem kell már néki szerető.
 Meghalt, tovább nem szenved ő,
 Elnyelte a mély temető.
 Ivott, lumpolt, sokat ázott,
 Más kapuján sokat mászott.
 Íme itt a büntetése,
 Ma van az ő temetése.
 Felesége temetteti,
 Ki a más férjét szereti.”

„Itt nyugszik Kiss Pista
 Csinálta a keresztapja.”

„Itt nyugszik Tót Jolán, tisztességes leány
 Gyászolja egyetlen fia Mihály.”

„Nagyot ittam, szomjas vótam,
 Méreg volt a vízbe,
 Így jár minden bolond ember,
 Ki bízik a vízbe.
 Bort igyál!
 Nem gyüssz a gödörbe
 Anno 1912-be.”

„Vala nevem Setét Ferke,
 Tévedésből vertek fejbe.
 Merthogy akik nekem estek,
 Zöld Pistára leselkedtek.
 S engem ütöttek le végül,
 Így haltam meg szivességül.”

„Itt nyugszik Már Kálmán
 Nem mászkál mán.
 Eleget mászkált mán.”

„Elmondhatom bátran
 HOGY ÍGY MÉG NEM
 JÁRTAM...”

„Múlt és emlékezet”

Világhírű festőnk: Munkácsy Mihály (1844-1900)

Hazánk történetének egyik legsikeresebb rendezvény sorozata volt a Munkácsy-kiállítás. A Kaposvár- Szeged-Békéscsaba helyszíneken kiállított Munkácsy képeket több tízezer tekintették meg. Kaposváron március elején, a készülődés időszakában még úgy gondolták a szervezők, hogy jó ha 15 ezer látogató lesz kíváncsi Munkácsy alkotásaira. Ma már tudjuk, hogy csak Kaposváron több mint negyven ezren vettek jegyet. Ennyi látogatója még soha nem volt egyetlen megyei múzeumban rendezett kiállításnak sem. A nagy érdeklődésnek

szertült. A szülői ház emlékei, az inaskodás nyomorúságai mélyen belevésődtek lelkébe. Tehetségét felfedezve Szamosy Elek és Ligeti Antal, a művészi tanulmányok folytatásához Bécsbe segítették, majd Münchenbe került, ahol Wagner Sándor lett a mestere. 1868-ban Düsseldorfba költözött; itt alkotta meg első maradandó művét, az Ásító inast. A düsseldorfi életképfestő Knaus, valamint Leibl és Courbet művészetének tanulmányozása előzte meg első világhírű festményét, a Siralomházat (1870), amelyért a párizsi Salon aranyéremmel tüntette ki. Düsseldorfban festette második fő művét, a Tépécsinalókat is. 1871 őszén végleg Párizsba költözött. Itt festette kritikai realista felfogású kompozícióinak hosszú sorát: Éjjeli csavargók (1873), Búcsúzkodás (1873), Köpülő asszony (1873), Zalog-

ház (1874). 1874-ben feleségül vette de Marches báró özvegyét, akinek hatására eltávolodott régi témáitól, s az anyagi sikerek hajszolása felé fordult. E korszakának emlékei, a Milton (1878), Krisztus Pilátus előtt (1881), Golgotha (1883) Sedelmayer műkereskedő megrendelésére készültek, világhírt és nagy vagyon szerettek alkotójuknak. Nagy számban készített, díszes interieuröket ábrázoló ún. szalonképei a kény-

köszönhetően a kiállítást egy héttel meghosszabbították. Az sem elhanyagolható szempont, hogy Somogyban kiállítás még soha nem kapott akkora sajtótámogatást, mint a Munkácsy-tárlat. A Somogy megyei múzeumnak mintegy húsz-millió forintjába került a Munkácsy-tárlat megrendezése. Jelentős kiadás volt többek közt a biztonsági berendezések beszerelése, a megerősített fegyveres teremőrzés, a megfelelő fénytechnika, illetve a párasító-párátlanító berendezések biztosítása, a műtárgybiztosítás, valamint a szállítás és szállítmányozás. A Munkácsy-kiállítás Kaposvár után a szegedi Móra Ferenc Múzeumban várta a látogatókat.

Munkácsy Mihály a magyar festőművészet egyik legnagyobb mestere, a kritikai realizmus legnagyobb magyar alakja a festészetben. 1844-ben Munkácscon született. Gyermekkorában árvaságra jutott, és nagybátyjánál az asztalosinasok keserves kenyerére kény-

szeredett téma ellenére sok festői értéket képviselnek. Különösen szépek az ezekhez készített vázlatok. Az 1880-as években festette csodálatos szépségű tájképeit: Colpachi park (1886), Kukoricás (1887). Kiemelkedő jelentőségűek életművében arcképei (Liszt 1886, Haynald 1887). Utolsó hanyatló műveit (Honfoglalás 1893, Ecce Homo 1895) halálosan betegen, ereje végső megfeszítésével festette. Magyarországra utoljára 1896-ban látogatott el a már nagybeteg mester. 1900. május 1-én Endenichben (Németország) halt meg. Végző nyughelyet Budapesten a Kerepesi temetőben talált.

Puskás Béla

Megújult a Pécsi Temetkezési Vállalat irodaépülete

2006. július 7-én ünnepélyes keretek között került átadásra a Pécsi Köztemető felújított irodaépülete. Átadó beszédet mondott Pécs Megyei Jogú Város képviseletében Juhász István a Gazdasági Tulajdonosi és Vállalkozási Bizottság elnöke.

Az irodaépület a fellelhető dokumentumok alapján 1930-ban épült, mint gondnoki lakás. A későbbiek során valamikor a 60-as években a gondnoki lakást átalakították át irodaépületté, majd az ezt követő három évtized alatt, teljes rekonstrukció nélkül üzemelt.

1989-ben ugyan készült egy neves építészek által készített tanulmányterv az épületre vonatkozóan, de a megvalósítás nem történt meg. A 2002. évben az épület már egyáltalán nem felelt meg a kor, a hozzátartozók, és a vállalat működési igényeinek, a felújítás elodázhatatlanná vált. Ekkor készültek el az épület mai alaprajzát adó tervek. A tervezési koncepció meghatározása során figyelemmel kellett lenni az épület külméreteinek megtartására, a külső tagolt homlokzat megőrzésére, az ügyfelek igényeit kielégítő fogadóter, és bemutató terem kialakítására, a megszűnő irodák pótlására, és természetesen a mozgáskorlátozottak ügyintézési lehetőségeit is biztosító akadálymentes környezet kialakítására.

A felsorolt igényeket egyedi építészeti megoldásokkal lehetett csak biztosítani, melyek a külső szemlélő számára észrevehetőek. A szükséges alapterület eléréséhez a tetőtér beépítése vált szükségessé, ez egy nagyon komoly műszaki probléma volt, mert

a meglévő fa gerendás födém beépítésre alkalmatlan szerkezetnek minősült. A fagerendák közé acéltartókat kellett befűzni, majd elemenként a tetőszerkezet terheit ezekre az új tartókra kellett áthelyezni. Az egyedi födém szerkezet elkészítése alapfeltétele volt minden más felújítási munkának. A rekonstrukciót az Önkormányzat és a Vállalat egy öt éves projektként kezelte, melyet végül sikerült négy ütemben, három év alatt befejezni úgy, hogy a kivitelezési munkák alatt a szolgáltatást zavartalanul biztosítani kellett.

Az átalakítási munkák 2003-tól napjainkig 4 ütemben folytak, mely munkák nem egyszerre való elkészítése miatt, rengeteg ideiglenes megoldást kellett alkalmaznunk. Egy-egy munkafolyamatot akár háromszor is, a szolgáltatás folyamatossága miatt a munkák nagy részét késő délután, hétvégén kellett végezni.

A szokásos épületfelújításoktól eltérően (tető, nyílászárók cseréje, stb.) többek között komplett belsőépítészet (falburkolatokkal, paravánokkal, üvegajtókkal), automata tűzjelző rendszer, teljes számítógépes hálózat, mindenre kiterjedő akadálymentesítés, mozgáskorlátozott illemhellyel, külső térburkolatok kerültek kialakításra.

A négy ütem során mintegy (bruttó) 45 millió forintot fordítottunk az irodaépület közel 400 m² hasznos alapterületének kialakítására, rekonstrukciójára. Ebből 160 m² a hasznos alapterületű, teljesen új klimatizált irodarész és 230 m² hasznos alapterületű a teljesen felújított irodarész.

Szöveg: Nyakas László

Mantex

www.mantex.hu

*"Nincs a világon se jó, se rossz,
a gondolkodás teszi azát."*

(Hamlet)

Firenze, Italy

“A minőség a részletekben lakozik”

(Winston Churchill)

A Karsol kft 2006-ban elkészítette új termék-kollekcióját. Ezek a termékek már kivétel nélkül saját gyártásban készülnek, valamennyi 100% fából. A piaci verseny azt a stratégiát diktálta számunkra, hogy termékeink felületkezelésére nagy hangsúlyt fordítsunk és ne sajnáljuk se az időt, se a költségeket a minél

magasabb minőség elérése érdekében. Kérjük győződjön meg Ön is, hogy cégünknel a minőség a részletekben lakozik. Megújult honlapunkon megtalálja új termékeinket. Az árakról és a szállítási feltételekről érdeklődjön az 52/ 593 066 telefonszámon. Válassza a minőséget!